

Sygn. akt IV U 242/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: protokolant sądowy Sylwia Wardzała

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 5 lutego 2016 roku nr (...)

w sprawie M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 242/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 30 listopada 2016 roku

Decyzją z dnia 5 lutego 2016 r., nr(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 poz. 887), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 listopada 2015 r., odmówił M. N. przyznania prawa do renty. W uzasadnieniu organ rentowy podał, iż nie przyznał prawa do renty, ponieważ orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 03.02.2016 r. , ubezpieczona nie została uznana za niezdolną do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniosła M. N. zaskarżając powyższą decyzję oraz domagając się jej zmiany poprzez uznanie jej za osobę niezdolną do pracy i w związku z tym przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu odwołująca podała, że jest osobą cierpiącą na zaburzenia depresyjne nawracające, które trwają od wielu lat i mają charakter postępujący, a poprawy stanu zdrowia są bardzo krótkotrwałe. Wskazała ponadto, że choruje na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa z bólami głowy, zaburzeniami równowagi i rwą kulszową lewostronną, nadciśnienie tętnicze, chorobę Hashimoto z niedoczynnością tarczycy, przewlekłe zapalenie gardła i krtani.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując jednocześnie zaskarżoną decyzję oraz argumentując , iż odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że odwołująca M. N. urodzona(...)r., ma wykształcenie średnie (ukończyła Liceum Chemiczne), a pracowała jako kontroler jakości oraz jako laborant.

W okresie od 14 września 1978 r. do 30 września 2013 r. ubezpieczona była zatrudniona w Zakładach (...) w T..

W okresie od 11 października 2013 r. do 10 października 2014 r. odwołująca pobierała zasiłek dla bezrobotnych.

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2015 r. , sygn.. akt IV U 342/15 Sąd Okręgowy w Tarnowie oddalił odwołanie M. N. od decyzji ZUS z dnia 4 marca 2015 r. odmawiającej prawa do renty z powodu braku niezdolności do pracy.

We wniosku z dnia 19 listopada 2015 r., ubezpieczona wniosła o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 lutego 2016 r. organ rentowy, odmówił przyznania prawa do renty.

/okoliczności bezsporne/

Dowód:

- akta, sygn. akt IV U 342/15.

- akta ZUS.

Sąd Okręgowy ustalił ponadto następujący stan faktyczny niniejszej sprawy:

W opinii lekarskiej z dnia 31 grudnia 2015 r. , Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał u odwołującej: zaburzenia depresyjno – lękowe o charakterze adaptacyjnym, zmiany zwyrodnieniowo- dyskopatyczne stawów kręgosłupa odc. C i L-S z okresową nieomogą bólowo- czynnościową, nadciśnienie tętnicze, a także niedoczynność tarczycy.

Zdaniem Orzecznika ZUS, całość obrazu klinicznego po konsultacji psychiatry ZUS-u czyniła zasadnym uznanie badanej za zdolną do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Ewentualne zaostżenia dolegliwości ze strony powyżej wskazanych schorzeń, zdaniem Lekarza Orzecznika mogą być leczone w ramach krótkotrwałej niezdolności do pracy.

Dowód: opinia lekarska z dnia 31.12.2015 r. – akta ZUS.

Na skutek sprzeciwu wniesionego przez odwołującą, sprawa skierowana została do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS, która w opinii lekarskiej z dnia 3 lutego 2016 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez Orzecznika ZUS.

Dowód: sprzeciw odwołującej z dnia 12.01.2016 r., opinia lekarska z dnia 03.02.2016 r. – akta ZUS.

W celu stwierdzenia czy odwołująca jest niezdolna do pracy zarobkowej i nie rokuje odzyskania zdolności nawet po przekwalifikowaniu oraz kiedy powstała niezdolność do pracy, Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii lekarzy – biegłych sądowych: lek. med. E. G. – specjalisty psychiatry, lek. med. D. B. – specjalisty neurologa, lek. med. P. Ż. – specjalisty kardiologa oraz lek. med. M. B. – specjalisty endokrynologa.

W opinii sądowno – lekarskiej z dnia 10 maja 2016 r. , biegli kardiolog oraz neurolog zdiagnozowali u opiniowanej : zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym bez istotnego upośledzenia funkcji kręgosłupa (nie stwierdzono objawów korzeniowych w kończynach górnych i dolnych), nadciśnienie tętnicze II stopnia ESC/ESH oraz przebyty w listopadzie 2015 r. uraz klatki piersiowej.

W oparciu o przeprowadzone badanie oraz wyniki badań specjalistycznych biegli uznali, iż brak jest podstaw do orzeczenia długotrwałej niezdolności do podjęcia pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami z przyczyn neurologicznych i kardiologicznych.

W uzasadnieniu biegli specjaliści wskazali, iż chód badanej jest prawidłowy, kończyny górne i dolne o symetrycznych obwodach bez cech zaników mięśniowych, odruchy głębokie symetryczne, próba Romberga – ujemna. Stwierdzili również, że zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez upośledzenia funkcji pacjenta nie powodują długotrwałej niezdolności do podjęcia pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Nadto podali, iż badanie podmiotowe i przedmiotowe nie wskazuje na istotne schorzenia kardiologiczne – pod względem kardiologicznym także nie stwierdzono niezdolności do pracy. Biegli sądowi podnieśli, iż ze względu na wieloletnie leczenie psychiatryczne wskazane jest opiniowanie przez biegłego z zakresu psychiatrii.

Dowód: opinia sądowo – lekarska z dnia 10.05.2016 r. – k. 8 – 11.

W opinii sądowo – psychiatrycznej wydanej w dniu 14.06.2016 r., biegła z zakresu psychiatrii A. K. stwierdziła u badanej zaburzenia depresyjno – lękowe o miernym nasileniu objawów.

Biegła wskazała, że choroba ma wieloletni przebieg, a obecne objawy mają w przeważającym stopniu podłoże sytuacyjne. Podała, iż w trakcie badania, opiniowana zorientowana auto i allopsychicznie, w nastroju wyrównanym. Ponadto w kontakcie słownym rzeczowa, ale nieco chaotyczna w wypowiedziach. Posiada przeciętny zasób słownictwa i zrozumienia pojęć. Wskazała również, że opiniowana jest skupiona na swoich dolegliwościach, z głębokim poczuciem choroby.

W ocenie biegłej, stan psychiczny nie czyni opiniowanej niezdolną do pracy. Specjalista z zakresu psychiatrii – A. K. podała, iż M. N. ze względu na stan psychiczny jest zdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Dowód: opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 14.06.2016 r. – k. 22 -23.

W opinii sądowo – lekarskiej sporządzonej przez biegłą z zakresu chorób wewnętrznych i endokrynologii – M. B., biegła rozpoznała u odwołującej : niedoczynność tarczycy w przebiegu choroby Hashimoto w trakcie suplementacji tyroksyną, chorobę nadcisnieniową, zaburzenia depresyjne, przebytą całkowitą histerektomię z obustronnym usunięciem jajników oraz nietrzymanie moczu.

W oparciu o przeprowadzone badanie oraz wyniki badań specjalistycznych biegła nie stwierdziła niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu opinii podała, iż niedoczynność tarczycy o podłożu immunologicznym jest wynikiem obecności w surowicy przeciwciał przeciwko własnej tarczycy, wynikiem czego jest zmniejszona zdolność wytwarzania hormonów. Wskazała, że u orzekanej niedoczynność jest całkowicie wyrównana.

Dowód: opinia sądowo – lekarska z dnia 08.09.2016 r. – k. 33 -36.

Na rozprawie z dnia 30 listopada 2016 r., odwołująca M. N. oświadczyła, iż nie zgadza się z opiniami biegłych, ponieważ nie są one dla niej satysfakcjonujące. Dodała również, że mieszka w jednym, małym pokoju wraz z synem, który choruje na schizofrenię. Podała, iż fakt ten także wpływa na jej stan zdrowia.

Dowód: protokół rozprawy z dnia 30 listopada 2016 r. – k. 44, 00:06:50 – 00:11:09.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zalegających w aktach ZUS i aktach sądowych (sygn.. akt IV U 342/15,, IV U 242/16) oraz na podstawie opinii biegłych lekarzy specjalistów.

Sąd w całości podzielił opinię biegłych neurologa i kardiologa ,opinię biegłej psychiatry oraz opinię biegłej endokrynolog uznając, że zawierają one kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu organizmu odwołującej, a

ponadto uwzględniają wpływ rozpoznawanych u niej schorzeń na zdolność do pracy. Sąd uznał, iż charakterystyka schorzeń została przez biegłych oceniona prawidłowo z punktu widzenia zasad logiki, przy wykorzystaniu wiedzy specjalistycznej popartej doświadczeniem osób sporządzających opinie. Dlatego też, Sąd podzielił wnioski biegłych sądowych, zgodnie z którymi odwołująca nie jest osobą niezdolną do pracy zarobkowej. Podkreślić ponadto należy, że opiniujący w sprawie biegli swoje ustalenia i wnioski wywiedli po szczegółowej analizie całości dokumentacji medycznej oraz badaniu odwołującej.

Wydane w sprawie opinie sądowo- lekarskie są wyczerpujące. W sposób przejrzysty obrazują stan zdrowia ubezpieczonej. Odpowiadają też na wszystkie istotne pytania, w pełni realizując dyspozycję Sądu wyrażoną w sentencji postanowienia o powołaniu biegłych sądowych. Biegli ci na podstawie osobistych badań wnioskodawczyni, które przeprowadzone zostały dokładnie, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie standardami oraz dogłębnej analizy dokumentacji medycznej, w tym wyników badań specjalistycznych, dokonali prawidłowego rozpoznania i sformułowali ostateczne wnioski, które Sąd w pełni podziela.

Opinie ponadto spełniły wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art. 278 kpc i art. 285 kpc a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2016 poz. 887), zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych. Strony nie wniosły również do nich żadnych merytorycznych zarzutów oraz nie wnioskowały o dopuszczenie opinii innego biegłego specjalisty.

W orzecznictwie przyjmuje się, że w postępowaniu sądowym ocena całkowitej bądź częściowej niezdolności do pracy w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania pracy - weryfikacja orzeczeń Lekarzy Orzeczników - wymaga wiadomości specjalnych. W takiej sytuacji, Sąd nie może orzekać wbrew opinii biegłych sądowych. Dopuszczając tego rodzaju dowód, Sąd nie może czynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeśli jest ona prawidłowa (por. wyrok SN z dnia 27 listopada 1974 r., II CR 748/74, LEX nr 7618; wyroki SA w Szczecinie: z dnia 13 lutego 2014 r., III AUa 670/13, LEX nr 1441549 i z dnia 18 września 2014 r., III AUa 14/14, LEX nr 1527188).

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy i w jakim stopniu odwołująca M. N. jest niezdolna do pracy oraz kiedy powstała ewentualna niezdolność do pracy.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 poz. 887), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ust. 1 ustawy, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W myśl ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie, jak stanowi art. 13 ust. 1 ustawy, przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z opinii wszystkich opiniujących w sprawie biegłych, którzy reprezentowali specjalności odpowiadające schorzeniom odwołującej, wynika, iż M. N. nie jest osobą niezdolną do pracy.

Z opinii biegłych z zakresu kardiologii, neurologii, psychiatrii i endokrynologii wynika, że odwołująca cierpi na: zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym bez istotnego upośledzenia funkcji kręgosłupa (nie stwierdzono objawów korzeniowych w kończynach górnych i dolnych), nadciśnienie tętnicze II stopnia ESC/ESH, przebyty w listopadzie 2015 r. uraz klatki piersiowej, zaburzenia depresyjno – lękowe o miernym nasileniu objawów, niedoczynność tarczycy w przebiegu choroby Hashimoto w trakcie suplementacji tyroksyną, przebytą całkowitą histerektomię z obustronnym usunięciem jajników oraz nietrzymanie moczu. Powyższe wskazane schorzenia nie uzasadniają w żadnym stopniu orzeczenia niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił odwołanie, biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.